

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010095
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému G. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 27. augusta 2015 o odvolaní obžalovaného G. a prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 8.júla 2015, sp.zn. 3T/54/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného G. O. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 8.júla 2015, sp.zn. 3T 54/2015 bol obžalovaný G. O. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 24.00 hod. dňa 11.7.2014 v obci Q. na rodinnom dome číslo XXX vytlačil stredné krídlo okna, vošiel do rodinného domu a na poschodí tohto domu nožom a skrutkovačom rozobral uzamknuté dvere do spálne a v spálni následne vypáčil uzamknuté dvojkridlové dvere skrine, odkiaľ vzal modro-šedú plechovú pokladničku s hotovosťou 8800 €, 1000 USD a presne nezisteným počtom mincí z obdobia Slovenského štátu spolu s pamätnou medailou k oslobodeniu Československa v celkovej hodnote 300 € a s odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím poškodenému C. O. spôsobil škodu vo výške 9843,84 € a už bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/122/2013 zo dňa 3.10.2013, právoplatným dňa 29.1.2014, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. a) Tr. zákona v súbehu s pokračovacím prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaný G. O. bol za tento prečin odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. g/, písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému C. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. č. XXX škodu vo výške 9.835,56 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný G. O. a v jeho neprospech prokurátor okresnej prokuratúry v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolania.

Obžalovaný G. O. v jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výrokových o uloženom treste odňatia slobody s poukazom na to, že mu bol uložený neprímerane prísny trest. V konaní pred súdom prvého stupňa sa k spáchaniu trestného činu dobrovoľne priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval s tým, že je ochotný podrobiť sa ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou, ako aj nahradiť poškodenému C. O. spôsobenú škodu. Podľa jeho názoru mu pri určovaní výšky trestu nemala byť pričítaná priťažujúca okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože v takomto prípade by pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností bol jedna ku jednej a teda na účely určenia výšky trestu odňatia slobody by bola dolná hranica trestnej sadzby 6 mesiacov a nie tak, ako z nej vychádzal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, teda 16 mesiacov. Pokiaľ mu okresný súd ako priťažujúcu priznal okolnosť, že v minulosti už bol odsúdený, táto už je kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a nemožno mu teda túto nepriaznivú okolnosť pričítať dvakrát, na čo poukazuje aj ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo výroku o uloženom treste odňatia slobody - pokiaľ sa týka jeho výmery a uloženia trestu miernejšieho, alternatívne uloženia trestu povinnej práce v zmysle ustanovenia § 54 Tr. zák.

Pokiaľ sa týka odvolania prokurátora, toto navrhol aj s poukazom na dôvody svojho odvolania ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému G. O. považuje vzhľadom na zistený skutkový stav veci, bližšie okolnosti priebehu spáchania skutku a to najmä spôsob jeho spáchania i s poukazom na miesto, kde sa ho obžalovaný dopustil, osobe poškodeného, proti ktorej bol trestný čin spáchaný a tiež na pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti jeho nápravy za neprímerane mierny, keď okresný súd pri ukladaní trestu v rámci upravenej zákonnej trestnej sadzby v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov nezohľadnil dostatočne tie okolnosti, že obžalovaný sa súdeného trestného činu dopustil ku škode svojho starého otca C. O. a to krátko potom, čo mu tento podal pomocnú ruku a prichýlil ho vo svojom rodinnom dome hneď po tom, ako bol dňa 30. apríla 2014 prepustený z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody a nemal bydlisko. Obžalovaný G. O. bol doposiaľ spolu trikrát súdne trestaný a v dvoch ďalších prípadoch u neho bolo trestné stíhanie podmiennečne zastavené. Naposledy bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/72/2015, zo dňa 28. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. marca 2014 okrem iného tiež aj za prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák., u ktorého bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný bol pritom v nedávnej minulosti už podrobený priamemu výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený 30. apríla 2014, teda necelé tri mesiace pred spáchaním teraz súdeného trestného činu. Okrem toho bol päťkrát riešený za priestupok, z toho dvakrát za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Priamy výkon trestu teda na obžalovanom nezaznamenal žiadny pozitívny vplyv v smere vedenia života riadneho občana, nedopúšťajúceho sa trestnej činnosti a úmyselných priestupkov. Na podklade uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložiť podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 4, 36 písm. l/, 37 písm. g/, m/ Tr. zák. trest odňatia slobody pri stredne upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného G. O. ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na správne dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a keďže sa s nimi v podstatných skutočnostiach stotožňuje, navrhla, aby krajský súd po zrušení výrokov o treste obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodený C. O. v konečnom návrhu v súlade so svojim písomným vyjadrením k odvolaniam obžalovaného a prokurátora poukázal na to, že súhlas s trestným stíhaním obžalovaného, ktorý je jeho vnuk, dal predovšetkým z dôvodu, že konečne sa rieši aj otázka protitoxikomanického liečenia, jeho

vnuka - obž. G. O., ktorou sa doposiaľ nikto nezaoberal napriek tomu, že podľa jeho názoru táto okolnosť bola podstatná pre páchanie trestnej činnosti obžalovaným.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry proti napadnutému rozsudku nie sú dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 8.júla 2015 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného G. O., urobeného ho podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a ktorým zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že sa bude vykonávať len dokazovanie súvisiace s výrokmi o treste a náhrade škody (správne aj o ochrannom opatrení - pozn. predsedu senátu), vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, ochrannom opatrení i o náhrade škody a na ich podklade obžalovanému správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 4, s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. g/, písm. m/ Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokmi o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, obe priťažujúce okolnosti (správne pritom odôvodnil aj použitie ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., keď aj podľa názoru krajského súdu správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný G. O. nebol v minulosti odsúdený len rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/122/2013, zo dňa 3.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.januára 2014 a ktorý je vzhľadom na ustanovenie § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súčasťou skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku, ale aj ďalším rozsudkom) a poľahčujú okolnosť i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný G. O. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora súd druhého stupňa považuje nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku za potrebné uviesť, že obžalovaný G. O. v teraz prejednáwanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní 8.júla 2015 v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, jeho spáchanie oľutoval, prejavil snahu nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a navyiac, čo je podľa názoru krajského súdu veľmi podstatné, prejavil záujem vykonať ochranné protitoxikomanické liečenie. Táto okolnosť je dôležitá práve z dôvodu, že aj podľa záveru znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie - psychiatrie sa u obžalovaného jedná o osobu aj v čase spáchania trestnej činnosti závislú od pervitínu i ďalších návykových látok, čo súvisí s dissociálnym spôsobom jeho života, preto aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom k už spomenutému uloženiu ochranného liečenia nie je obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov trestom neprimerane miernym.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu vo výroku o uloženom ochrannom opatrení, ale ani vo výroku o náhrade škody, pretože tento je v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por., dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného G. O. a prokurátora zamietol podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.